

[Ib Christensen]

(Spm. nr. 921).

Begrundelse.

Mens fabrikanter og grossister er sikret imod at skulle svare skat og moms af varer, der er blevet stjålet, gælder en tilsvarende regel ikke for detailhandlere.

Der henvises til administrative problemer ved at udvide ordningen, men det må forekomme oplagt urimeligt, at f. eks. mindre detailhandlere kan lide ruinerende tab, fordi en rimelig refusionsordning ikke eksisterer.

Jeg henviser i øvrigt til Ekstra Bladet (27. juni 1978 side 6), artiklen: »Betalt skat af penge, han aldrig har tjent«.

Besvarelse (4/7 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

De fleste punktafgiftslove, herunder spiritusafgifts- og tobaksafgiftsloven, indeholder en bestemmelse om, at de registrerede virksomheder, dvs. de virksomheder, der indbetaler afgiften af varerne til toldvæsenet, ikke skal betale afgift af varer, der i den registrerede virksomhed eller under transport til og fra denne er gået tabt ved indbrud.

Når man har anset det for forsvarligt under hensyn til statskassens interesser at yde afgiftsfritagelse til de registrerede virksomheder i indbrudstilfælde, hænger det sammen med, at disse i alt ca. 330 registrerede spiritus- og tobaksvirksomheder fører et særligt afgiftsregnskab over de afgiftspligtige varer, er under særligt tilsyn af toldvæsenet og skal overholde de af toldvæsenet foreskrevne kontrolforskrifter.

For indbrud eller andre former for tyveri, der sker i andre end de punktafgiftsregistrerede virksomheder, giver afgiftslovene ikke hjemmel til at yde godtgørelse for afgiften.

Hvis de gældende lovbestemmelser skulle ændres til at omfatte afgiftsfrihed i tilfælde af indbrudstyveri i de følgende handelsled, dvs. hos detailhandlere m. v., måtte det påregnes at ville påføre staten et betydeligt afgiftstab og toldvæsenet en betydelig arbejdsbyrde med kontrol af lageropgørelser m. v. i de bestjålede virksomheder. Antallet af detailhandlere, der forhandler spiritus og tobak, anslås til 15.000-20.000.

Endvidere ville tilskyndelsen hos de handlende til fysisk sikring af varerne blive stærkt reduceret, og det ville derfor tillige være nødvendigt for toldvæsenet at foreskrive bestemmelser om opbevaring og sikring af varer og lokaler og at kontrollere, at bestemmelserne overholdes.

I almindelighed vil detailhandlere ved forsikring kunne undgå tab ved indbrudstyveri omfattende såvel varernes ubeskattede værdi som afgifterne. Udgifterne til forsikringer og den nødvendige sikring af varerne vil normalt være indkalkuleret i varepriserne.

Af hensyn til afgiftens provenu samt af praktisk-administrative grunde kan jeg ikke gå ind for en lovændring, således at detailhandlere får refunderet punktafgiften af varer, der stjæles i virksomheden. En sådan ordning findes ikke i nogen af de lande, hvis afgiftssystemer vi her i landet er kendt med.

For så vidt angår momsen af de stjalne varer skal jeg oplyse, at detailhandlerne ikke betaler moms af stjalne varer, idet disse ikke indgår i virksomhedernes afgiftspligtige omsætning.

Til *handelsministeren* (28/6 78) af:

Thorndahl (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvad timelønnen bliver til formanden for elprisudvalget?«
(Spm. nr. 922).

Begrundelse.

Handelsministeren har søgt finansudvalget om tilslutning til, at der ydes formanden for elprisudvalget 2.500 kr. i vederlag for hvert møde i udvalget, der ventes at holde 10 møder årligt. Jeg er af den opfattelse, at det er en ganske urimeligt høj betaling.

Besvarelse (11/7 78):

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Ved aktstykke 496 1977/78 tiltrådte finansudvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer den 28. juni 1978, at formanden for elprisudvalget vederlægges særskilt i form af et vederlag pr. møde i udvalget. Mødevederlaget er fastsat til et grundbeløb på 275 kr. pr. udvalgs møde, svarende til et beløb på 2.526 kr. 79 øre pr. 1. april 1978 inklusive tillæg.